

Таким чином, питання про необхідність змін в аудиті має винятково позитивний характер. Тому до основних напрямків змін у професійному аудиті слід віднести :

- підвищення рівня професійної компетентності аудиторів;
- організацію контролю якості аудиторських робіт і послуг;
- розвиток правового поля аудиту;
- забезпечення реальної професійної незалежності аудитора.

Отже, завдяки спільній діяльності аудиторських фірм та держави потрібно ефективніше вдосконалювати аудит. Зі сторони аудиторських організацій – це дослідження, практика та подання пропозицій щодо вдосконалення аудиту, а зі сторони держави – це розгляд пропозицій, які надають аудиторські організації та вдосконалення їх за допомогою нормативно-законодавчої бази. Для внутрішнього вдосконалення аудиту потрібно проводити аналіз діяльності аудиту у зарубіжних країнах та вивчати їхню практику, тобто позитивні напрямки розвитку аудиту і запозичувати для його розвитку в Україні. А негативні фактори – не впроваджувати в діяльність.

Незважаючи на те, що для розвитку аудиту в Україні вже зроблено дуже багато, ще залишаються проблеми, від правильного, успішного вирішення яких залежить перспективи його подальшого розвитку [3].

Отже, першочергового роз'яснення потребує удосконалення законодавчого регулювання аудиту в Україні; подальша розробка і впровадження національних нормативів аудиту; поліпшення методики та організації аудиторських перевірок, їх якості та розробка оптимальної методики визначення вартості аудиту, аудиторських послуг, питання аудиторської етики, підготовки і підвищення кваліфікації аудиторів та інші. Вирішення зазначених проблем спрямоване укріпленню позицій та авторитету аудиту, удосконалення аудиторської діяльності в Україні.

Література:

1. *Макєєва О. Хто контролює національних аудиторів / Бухгалтерський облік і аудит, 2008.- №8. С.48-55.*
2. *Лісіна В. Документування аудиту як складового елемента системи контролю якості аудиторських послуг. аудиторів / Бухгалтерський облік і аудит, 2008.- №9. С.40-43.*
3. *Редько О. Аудиторські послуги в Україні: перші кроки до ринку. / Бухгалтерський облік і аудит, 2008.- №11. С.48-55.*

Паучок І. Б.
студ. гр. ЕОА – 42
Національний університет ” Львівська політехніка ”
Науковий керівник – Кіндрацька Г. І.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

АНАЛІЗ ДИНАМІЧНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ГІРНИЧОГО МАШИНОБУДУВАННЯ

Обґрунтування шляхів розвитку підприємства в сучасних умовах є одним з найважливіших напрямів економічного аналізу. Діяльність підприємства, яке реалізує стратегію зростання і намагається досягти за короткий термін дуже високих темпів, пов'язана з ризиком банкрутства, а збереження надто низьких темпів може зумовити втрату конкурентних позицій. Індикатором ”задовільних” темпів зростання служить рівень ділової активності.

Ділову активність трактують як динамічну характеристику діяльності підприємства, яку здебільшого оцінюють на основі таких загальних показників: прибуток, обсяг продажу і капітал, інвестований в активи. Співвідношення між ними можуть бути представлені рівнянням:

$$T_{\frac{1}{3}}^{ЧП} > T_{\frac{1}{3}}^{ЧД} > T_{\frac{1}{3}}^K > 100\% , \quad (1)$$

де $T_{\frac{1}{3}}^{ЧП}$ – темпи зростання чистого прибутку,

$T_{\frac{1}{3}}^{ЧД}$ - темпи зростання чистого доходу,

$T_{\frac{1}{3}}^K$ - темпи зростання капіталу.

Приведену систему нерівностей називають ”золотим правилом економіки підприємства”, або економічного нормаллю, і розглядають як найбільш доцільне співвідношення між темповими показниками базових характеристик. Хоча можливі і відхилення від цієї залежності, причому не завжди їх оцінюють як негативні.

З метою аналізу ділової активності за загальними показниками нами обрано об’єктом дослідження 41 підприємство гірничого машинобудування та обладнання України. Вибір зумовлений тим, що машинобудування має ключове значення для технологічного переозброєння різних галузей національної економіки й освоєння досягнень науково-технічного процесу. Однак в останні роки спостерігається падіння обсягів реалізації машинобудівної продукції, зокрема в 2008 р. – на 34,6 %. При цьому підприємства гірничого машинобудування демонструють відносно стабільні темпи (рис.1).

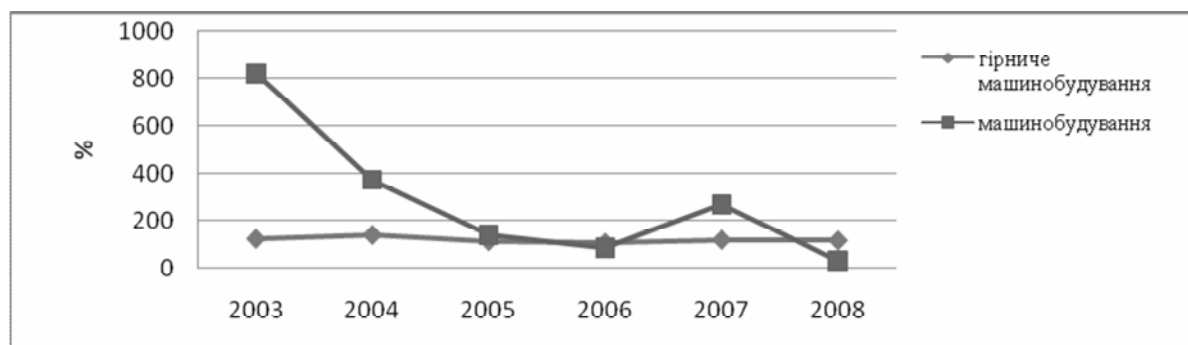

Рис. 1. Темпи зростання чистого доходу підприємств України за 2003 – 2008 рр.
(у % до попереднього року)

Інформаційною базою проведеного дослідження результатів діяльності підприємств гірничого машинобудування є дані Інтернет – порталу [www. smida.gov.ua](http://www.smida.gov.ua), де розміщена інформація про емітентів цінних паперів, що підлягає оприлюдненню відповідно до чинного законодавства.

Основні групи підприємств гірничого машинобудування України за темпами зростання загальних показників наведено у табл. 1.

Таблиця 1

Групування підприємств гірничого машинобудування України за темпами зростання (вибірка 41 об’єкт)

	Кількість підприємств					
	2003 р.	2004 р.	2005 р.	2006 р.	2007 р.	2008 р.
Темпи зростання,%						
- капіталу						
- низькі	9	3	9	10	6	17
- середні	27	30	28	30	34	20
- високі	5	8	4	1	1	4
- чистого доходу						
- низькі	10	10	8	15	3	8
- середні	18	18	21	22	33	25
- високі	13	13	12	4	5	8
- чистого прибутку						
- низькі	35	1	38	26	18	10
- середні	3	39	2	14	18	29
- високі	3	1	1	1	5	2

Аналіз динаміки капіталу, інвестованого в активи, засвідчив, що протягом 2003-2007 рр. основну групу становили підприємства з середніми темпами зростання, однак з наростанням кризових явищ темпи сповільнились, що призвело у 2008 р. до розширення групи підприємств з низькими темпами. Аналогічні тенденції простежуються і для темпів зростання чистого доходу. Водночас за аналізований період кількість підприємств з високими темпами зростання капіталу і чистого доходу зросла.

Проведене групування підприємств за темпами зростання чистого прибутку засвідчило збільшення підприємств з середніми темпами, особливо їх кількість різко зросла (з 18 до 29 підприємств) у 2008 р. за рахунок підприємств двох інших груп.

Характеристика основних груп підприємства за видами нерівностей "золотого правила економіки підприємства" наведено у табл. 2.

Таблиця 2

**Співвідношення нерівностей темпів зростання
на прикладі підприємств гірничого машинобудування**

	Роки					
	2003	2004	2005	2006	2007	2008
$T_{\text{акт}}^{\text{ч}} > T_{\text{кап}}^{\text{ч}}$	17	16	17	20	18	19
$T_{\text{акт}}^{\text{ч}} > T_{\text{пр}}^{\text{ч}}$	31	33	26	21	29	19
$T_{\text{акт}}^{\text{ч}} > 100\%$	14	19	21	16	21	22

Нерівність $T_{\text{акт}}^{\text{ч}} > 100\%$ вказує на те, що майже у половини обстежених підприємств економічний потенціал зростає. Кількість підприємств гірничого машинобудування, в яких темпи зростання чистого доходу від реалізації продукції вищі за темпи зростання економічного потенціалу, тобто на кожну гривню додатково вкладеного капіталу отримують більше, ніж одну гривню віддачі (нерівність $T_{\text{акт}}^{\text{ч}} > T_{\text{кап}}^{\text{ч}}$), у 2003 р. становила 75,6 %, а у 2008 р. – лише 46,3 %. Водночас кількість підприємств, для яких справджувалася нерівність $T_{\text{акт}}^{\text{ч}} > T_{\text{пр}}^{\text{ч}}$, протягом 2003 – 2008 рр. змінювалася неістотно, що може вказувати на оптимізацію витрат і ефективне використання активів (майна).

Таким чином, проведе дослідження показало, що частка підприємств, у яких співвідношення темпів зростання капіталу, доходу від реалізації продукції та прибутку є оптимальним (див. формулу 1) у 2008 році становить 17,073 % від загальної кількості підприємств. Остаточну оцінку ділової активності можна зробити після ґрунтовного дослідження причин відхилення співвідношення темпових показників від оптимального.

Пікуш Ю.В.

студ. гр. ЕОА-42

Національний університет «Львівська політехніка»

Науковий керівник – Міюшкович Н.Я.,

асистент кафедри обліку та аналізу

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АУДИТУ В УКРАЇНІ

Під час формування ринкових відносин та становлення різних форм власності, почали виникати непорозуміння між податковими органами та суб'єктами господарювання. Для вирішення цих непорозумінь державного контролю, який захищав лише інтереси держави уже було недостатньо, що спричинило виникнення незалежного контролю, який дістав назву аудиту. Основною передумовою виникнення аудиту стала взаємна зацікавленість суб'єктів господарювання та держави в забезпеченні реальності та достовірності обліку і звітності. Також розвитку аудиту сприяло розмежування інтересів власників та найманого управлінського апарату, оскільки для попередження недоліків, зловживань, приховування